ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **SYNOT TIP, a.s.**, se sídlem Jaktáře 1475, Uherské Hradiště, zast. JUDr. Zlatavou Codrovou Davidovou, CSc., advokátkou se sídlem Přívrat 12, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2015, čj. 14150/15/5000-10610-703694, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2017, čj. 30 Af 82/2015-49,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný shora specifikovaným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 11. 2. 2015, čj. 35361/15/4300-00805-800233. Tímto rozhodnutím Specializovaný finanční úřad uložil žalobkyni podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích") pokutu ve výši 120 000 Kč za spáchání správního deliktu, kterého se žalobkyně dopustila tím, že: *„1. dne 20. 6. 2014 v době mezi 11:10 - 11:45 hodinou při kontrole provozovny ve zvláštním provozním režimu ČS Benzina, Jiráskova 322, Rychnov nad Kněžnou (dále jen ‚Provozovna Rychnov nad Kněžnou') bylo zjištěno, že nebyla provedena úprava oddělené části prostoru provozovny s umístěnými koncovými videoloterními terminály Centrálního loterního systému provozovaným pod obchodním názvem ‚Interaktivní loterní*

systém‘ ident. č. 17051 (dále jen ‚IVT I‘) a ident. č. 30582 (dále jen ‚IVT II‘) od ostatních prostor k zabránění přístupu osobám mladším 18 let za účelem jejich účasti na hrách, čímž došlo k porušení ustanovení § 17 odst. 10 písm. c) zákona o loteriích, **2.** *dne 16. 7. 2014 v době mezi 13:50 - 14:50 hodinou při kontrole provozovny ve zvláštním provozním režimu ČS Benzina, Koutníkova 9999, Hradec Králové (dále jen ‚Provozovna Hradec Králové‘) bylo zjištěno, že nebyla provedena úprava oddělené části prostoru provozovny s umístěným koncovým videoloterním terminálem Centrálního loterního systému provozovaným pod obchodním názvem ‚Interaktivní loterní systém‘ ident. č. 10062 (dále jen ‚IVT III‘) od ostatních prostor k zabránění přístupu osobám mladším 18 let za účelem jejich účasti na hrách, čímž došlo k porušení ustanovení § 17 odst. 10 písm. c) zákona o loteriích,* **3.** *dne 30. 10. 2014 v době mezi 9:45 - 10:15 hodinou při kontrole provozovny ve zvláštním provozním režimu ČS Benzina, Valteřická 9999, Vrchlabí (dále jen ‚Provozovna Vrchlabí‘) bylo zjištěno, že nebyla provedena úprava oddělené části prostoru provozovny s umístěným koncovým videoloterním terminálem Centrálního loterního systému provozovaným pod obchodním názvem ‚Interaktivní loterní systém‘ ident. č. 35022 (dále jen ‚IVT IV‘) od ostatních prostor k zabránění přístupu osobám mladším 18 let za účelem jejich účasti na hrách, čímž mělo dojít k porušení ustanovení § 17 odst. 10 písm. c) zákona o loteriích,* **4.** *dne 12. 11. 2014 v době mezi 10:10 - 10:45 hodinou při kontrole provozovny ve zvláštním provozním režimu AGIP, Holická 1149/22, Olomouc (dále jen ‚Provozovna Olomouc‘), bylo zjištěno, že nebyla provedena úprava oddělené části prostoru provozovny s umístěným koncovým videoloterním terminálem Centrálního loterního systému provozovanými pod obchodním názvem ‚Interaktivní loterní systém‘ ident. č. IVT výr. č. 2019 (dále jen ‚IVT V‘) od ostatních prostor k zabránění přístupu osobám mladším 18 let za účelem jejich účasti na hrách, čímž mělo dojít k porušení ustanovení § 17 odst. 10 písm. c) zákona o loteriích.“* Žalobu proti rozhodnutí žalovaného krajský soud zamítl.

[2] Krajský soud dospěl k závěru, podle kterého byly předmětné interaktivní videoloterní terminály (dále též jen „IVT“) ve všech čtyřech provozovnách žalobkyně umístěny v prostorách čerpacích stanic PHM, jež byly bez omezení přístupné veřejnosti, tedy i osobám mladším 18 let. Provozovny svým charakterem naplnily podmínky zvláštního provozního režimu, v důsledku čehož na ně dopadly veškeré povinnosti plynoucí ze zákona o loteriích i z podmínek obsažených v rozhodnutích ministerstva financí. Nebyl-li ani v jedné z provozoven (z důvodu zamezení účasti na hrách osob mladších 18 let) prostor s umístěným IVT ani označen, ani oddělen od ostatních prostor provozovny, nepochybily správní orgány, pokud dospěly k závěru, že žalobkyně provozovala loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru v rozporu se zákonem o loteriích a dopustila se tak správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) tohoto zákona.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti

[3] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost.

[4] Stěžovatelka namítla, že závěr krajského soudu, podle kterého je smyslem a cílem ustanovení § 17 odst. 10 zákona o loteriích zabránit vizuálnímu kontaktu s herním zařízením, tedy tzv. pasivní hře, tj. přihlížení osoby mladší 18 let jiného hráče, nemá oporu v zákoně. Zákon o loteriích neobsahuje pojem pasivní hra a z žádného ustanovení

nevyplývá záměr zabránit vizuálnímu kontaktu s herním zařízením, ani definice zvláštního provozního režimu pasivní hru nebo přihlížení hře nezmiňuje.

[5] Podle stěžovatelky se správní orgány ani krajský soud řádně nevypořádaly s námitkou, podle které jsou interaktivní videoloterní terminály technicky zabezpečeny tak, že znemožňují účast na hře osob mladších 18 let. Stěžovatelka setrvala na stanovisku, že se § 7 odst. 10 zákona o loteriích (stěžovatelka měla zřejmě na mysli § 17 odst. 10 zákona o loteriích; pozn. NSS) se na IVT nevztahuje. Klíčovou je technická rozdílnost IVT a výherních hracích přístrojů – u výherních hracích přístrojů nelze efektivně zajistit zamezení hry osob mladších 18 let, proto je nutné umístění těchto přístrojů odděleně od ostatních prostor, u IVT taková možnost existuje, proto je-li zákaz proveden, není nutné tyto přístroje oddělovat od ostatních prostor.

[6] Stěžovatelka uvedla, že se domáhá zrušení napadeného rozsudku krajského soudu.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a na vyjádření k žalobě. Odmítl námitky týkající se nemožnosti aplikace § 17 odst. 10 zákona o loteriích na IVT a ztotožnil se se závěry krajského soudu.

[8] Žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.].

[10] Podle § 17 odst. 10 písm. c) zákona o loteriích *[z]vláštní provozní režim vyžaduje dohled osoby odpovědné za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let, kterým je z důvodu zamezení jejich účasti na hře vstup zakázán c) do oddělené části provozovny určené k provozování výherních hracích přístrojů.* Zvláštní provozní režim je jedním z režimů, v nichž lze provozovat výherní hrací přístroje. Podle § 17 odst. 8 zákona o loteriích *[v]ýherní hrací přístroje smějí být provozovány v kasinech a hernách. Dále smějí být provozovány v pohostinských zařízeních a dalších místech, která splňují podmínky zvláštního provozního režimu podle odstavce 10. Více než šest výherních hracích přístrojů smí být provozováno pouze v hernách a kasinech.* Z uvedeného plyne, že místo, kde jsou provozovány výherní hrací přístroje ve zvláštním provozním režimu, musí být minimálně oddělenou částí provozovny, současně musí být zajištěn dohled osoby odpovědné za dodržování zákazu hry osob mladších 18 let.

[11] Uvedené stěžovatelka nerozporovala; namítala však, že smyslem citových ustanovení není zabránění tzv. pasivní hře a povinnosti podle § 17 odst. 10 písm. c) zákona o loteriích se netýkají interaktivních videoloterních terminálů. Skutkový stav nebyl sporný.

[12] Nejvyšší správní soud neshledal důvod se v nyní souzené věci odchýlit od své dřívější judikatury, z níž vycházel i krajský soud. V rozsudku ze dne 14. 11. 2011, čj. 5 Afs 26/2011-81, výslovně uvedl: „*Nejvyšší správní soud na rozdíl od stěžovatele neshledává smysl a účel zákona toliko v zabránění samotné hře mladistvými na výherních hracích přístrojích, ale smysl opatření, která zákon stanoví je nutno spatřovat již v prevenci, tzn. aby mladiství do prostor, v nichž se provozují hazardní hry nemohli vstupovat, tzn. ‚účastnit se' např. provozované hry ani pouze ‚vizuelně'.*" V řízení, které vydání citovaného rozsudku předcházelo, se Nejvyšší správní soud zabýval skutkově velmi podobnou věcí jako v nyní souzeném případě. V tehdy souzené věci bylo posuzováno naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 17 odst. 8 ve spojení s odst. 10 zákona o loteriích, konkrétně se jednalo o umístění výherních hracích přístrojů (u vchodu do provozovny), jejichž provozování bylo řádně povoleno; tyto však nebyly nikterak „stavebně" odděleny od ostatních prostor místnosti; tedy osoby mladší 18 let měly přístup i do části provozovny určené k provozování výherních hracích přístrojů, resp. při vstupu kolem nich musely procházet. Umístění hracích přístrojů tak umožňovalo (pasivní) hru osobám mladším 18 let.

[13] Není rozhodné, zda zákon výslovně používá termín „pasivní hra". Již úvodní ustanovení zákona o loteriích stanoví provozovatelům loterií a jiných podobných her povinnost učinit taková opatření, aby se osoby mladší 18 let nemohly hry zúčastnit (§ 1 odst. 8 zákona o loteriích). Osobám mladším 18 let je zakázán i pouhý vstup do heren; hernou se rozumí místnost (soubor místností) určená zejména k provozování výherních hracích přístrojů (§ 17 odst. 9 zákona o loteriích). V oddělené části provozovny určené k provozování výherních hracích přístrojů jsou stejně jako v herně tyto přístroje provozovány a i do těchto prostor je osobám mladším 18 let vstup zakázán. Zákazem vstupu osob mladších 18 let do míst, kde jsou provozovány výherní hrací přístroje, tak podle Nejvyššího správního soudu zákonodárce sledoval zamezení i pouhému přihlížení hře, bez aktivní účasti osoby mladší 18 let, byť výslovně termín „pasivní hra" nepoužil. V opačném případě by totiž postačovalo osobám mladším 18 let pouze zakázat účast na loteriích a jiných podobných hrách, tj. hraní těchto her, a vstup do míst, kde jsou tyto hry provozovány, jim umožnit.

[14] Co se týče vizuálního kontaktu osoby mladší 18 let s herním zařízením, sleduje podle Nejvyššího správního soudu zákonná úprava předejití pouze vizuálnímu kontaktu s aktivně používaným herním zařízením, tj. se zařízením, na kterém je právě hrána hra. Činí tak prostřednictvím zákazu vstupu osob mladších 18 let do míst, kde jsou tato zařízení provozována. Kontakt s neaktivním herním zařízením, které se může nacházet v podstatě kdekoliv, není tak společensky škodlivý. Zákon jej proto nezakazuje.

[15] Namítanou odlišností interaktivních videoloterních terminálů a výherních hracích přístrojů se rovněž Nejvyšší správní soud ve své judikatuře již zabýval. V rozsudcích ze dne 11. 6. 2014, čj. 5 Afs 88/2013-41, a ze dne 26. 6. 2014, čj. 5 Afs 108/2013-72, uvedl: „*Výklad předestřený stěžovatelem vychází z významně formalistických až technologických hledisek a naprosto nezohledňuje smysl a účel zákona; lze rovněž odkázat na nález Ústavního soudu ze dne 14. 6. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 29/10, v němž soud konstatoval, že videoloterní terminály jsou zařízení podobná výherním hracím přístrojům sloužící témuž účelu, čímž potvrdil, že není*

důvod pro odlišné zacházení. Z hlediska společenské škodlivosti a účelu a smyslu zákonných ustanovení zamezujících účasti na hře mladistvým je totiž zcela nerozhodné o jaké herní zařízení se jedná.“ Ani od citovaného se Nejvyšší správní soud v nyní souzené věci neodchyluje a dodává, že softwarová blokace IVT, která má zabránit aktivnímu hraní hry osobou mladší 18 let, neskýtá záruku, že tato osoba nebude sledovat hru jiného hráče (pasivně hrát). Krajský soud v napadeném rozsudku řádně odůvodnil, proč ani tvrzená rozdílnost obou zařízení nemohla vést ke kasaci žalobou napadeného rozhodnutí.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Pro uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. května 2018

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu